

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 53) findes i tidenden sp. 1299, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1817).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Erling Dinesen: Ved førstebehandlingen af de to funktionærlovforslag, dels regeringens forslag, dels socialdemokratiets, udtalte arbejdsministeren håb om, at lovforslagene kunne samordnes og et forlig opnås under det udvalgsarbejde, som nu har pågået gennem nogle måneder. Jeg må med beklagelse konstatere, at det har der ikke været nogen som helst mulighed for under udvalgsarbejdet. Forholdet er simpelt hen det, i alle tilfælde efter min opfattelse, at regeringspartierne har svigtet funktionærerne og set bort fra de løfter, de tre regeringspartier på vigtige områder tidligere har givet. Det skal jeg ikke gå nærmere ind på, for det ville betyde en gentagelse af, hvad jeg sagde herom ved første behandling, og situationen er jo præcis den samme i dag. Jeg synes, man har fundet nogle temmelig anstrengte argumenter frem for at sige nej til en lang række forslag, f. eks. en udvidelse af lovens område, til trods for at man i betænkningen gør opmærksom på, at man finder det ønskeligt, at funktionærloven skal angive minimumsstandard for underviseres ansættelsesvilkår. Man har ikke været med til at føje en bestemmelse herom ind i funktionærloven, til trods for at alle funktionærorganisationer, der var

med i det udvalg, som har beskæftiget sig med bl. a. disse ting, var enige om, at man burde have dem ind under funktionærloven.

Det samme gælder, når talen er om regler for imødegåelse af usaglige opsigelser af søfolk. Det er også afvist under udvalgsarbejdet. Det samme gælder de bedre opsigelsesbestemmelser i forbindelse med sygdom, som var indeholdt i socialdemokratiets forslag, og jeg kunne i denne sammenhæng også nævne de vigtige spørgsmål om de provisionslønnes særlige problemer. Vi har fået en henvendelse fra Danmarks aktive Handelsrejsende, der helt og fuldt tilslutter sig, at socialdemokratiets forslag er påkrævet, at der er behov for det.

Også spørgsmålet om en ændring af bevisbyrden i forbindelse med usaglig opsigelse har man sagt nej til, selv om det dog er en sag, som regeringspartierne tidligere har gjort sig til talsmand for. Det samme gælder en række af de andre forslag, vi er kommet med. Det fører for vidt at gå nærmere ind på dem, og jeg gjorde det som sagt allerede ved første behandling.

På denne baggrund har vi været nødsaget til at fremsætte som selvstændige ændringsforslag alle de forslag, som var indeholdt i vort lovforslag nr. 45, bortset fra ganske enkelte, hvor regeringsforslaget og socialdemokratiets forslag var sammenfaldende; det gælder på to enkelte områder. Jeg vil gerne anbefale vore ændringsforslag, der også er tiltrådt af SF.

Lad mig herudover nævne spørgsmålet om afskedigelsesløn. I ændringsforslag nr. 5 foreslår vi ret til afskedigelsesløn efter 6, 9 eller 12 år i stedet for det af regeringspartierne og regeringen foreslåede 12, 15 og 18 år. Jeg synes, det ville være rimeligt at imødekomme vort ændringsforslag. Det ville være en væsentlig forbedring af den sociale beskyttelse, der indeholdes i disse regler.

Jeg vil også gerne pege på ændringsforslag nr. 13, der drejer sig om efterløn til en afdød funktionærs ægtefælle og børn, og hvor forholdet er det, at de nuværende regler giver ret til 1, 2 eller 3 måneders efterløn under hensyn til ansættelsestiden i firmaet. Vi har foreslået 2, 4 eller 6 måneders efterløn, noget, som vi tidligere har hørt regeringspartierne interessere sig for. Vi foreslår, at det skal være til en enke eller enkemand